

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς κ. Α. Ῥαγκαθῆς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Χίων ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν φρ. 10,000, προσελθόντα ἐκ παραστάσεων καὶ συναυλιῶν, γινομένων τῇ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ ἐν πολλαῖς τῆς Γερμανίας πόλεσιν.

Ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Ἀλέξανδρος Πετροκόκκινος ἐπὶ τῷ θαυμάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀπέστειλε περὶ τὰς 2,000 δραχ., ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα Ἐρμουπόλεως.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν ἐψήφισατο ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φυλακῶν ἐτησίαν συνδρομὴν δραχ. 1,500

Ὁ ἐν Πειραιῶ κ. Δημήτριος Χ. Γῶδης προσέφερεν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἰζάνη τῆς πόλεως ταύτης δρ. 500.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμουπόλεως ἐψήφισατο ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φυλακῶν ἐτησίαν συνδρομὴν δραχ. 500.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὸ ἐν Παρισίῳ γνωστὸν περιοδικὸν «Revue politique et litteraire» ἀναγράφον τὴν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Γενναδίου γενομένην μετάφρασιν τοῦ «Λουκῆ Λάρα» εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, προστίθῃσιν ὅτι καθ' ἃ ἐκ καλῆς πηγῆς μανθάνει καὶ ἄλλαι μεταφράσεις τοῦ ἐλληνικοῦ διηγήματος ἐτοιμάζονται, καὶ θέλουσιν ἐκδοθῆ λίαν προσεχῶς.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Griechische Ritterdichtung des Mittelalters» (Ἑλληνικὴ μεσαιωνικὴ ἐποποιεῖα) ὁ ἐν Βόννῃ σοφὸς καθηγητὴς κ. Αὐγουστος Βόλτε δημοσίωσεν ἐν τῷ παρρητήματι τῆς «Αὐγουσταίας Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς 5 Μαΐου ἐκτενὴ ἀνάλυσιν τῶν ὑπὸ δύο ἡμετέρων λογίων γενομένην ἐκδόσεων τοῦ Ἀκριτικοῦ ἔπους, τοῦ κ. Σπ. Π. Λάμπρου ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδοθεσῆ «Collection de Romans Grecs», καὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλιαράκη. Ἐν τῇ ἀναλύσει ταύτῃ ὁ κ. Βόλτε ἔξαιρει μετὰ πολλῶν ἐπαίνων τὴν μεγάλην ἀξίαν τῆς ἐργασίας ἀμφοτέρων τῶν Ἑλλήνων λογίων, ἥτις οὐ μικρὸν συντελεῖ εἰς διαφάνισιν τοῦ περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ζητήματος κατὰ τὸν μεσαιῶνα.

— Τῇ 1 Μαΐου ἐξεδόθη ἐν Λειψίᾳ τὸ πρῶτον φύλλον νέου ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐσπερος», οὐ συντάσσεται εἰς τὸν ἰδιωτικὸν λόγον ἀδελφοῦ Περδάνουλου. Ὁ «Ἐσπερος» ἐκ 16 σελίδων συγκείμενος, ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός, ἢ δ' ἑτήσια αὐτοῦ συνδρομὴ ἀνέρχεται εἰς φρ. 40. Περιεχόμενα τοῦ α' φύλλου: Πρόλογος.— Ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (μετὰ εἰκόνας).— Ἀλέξανδρος Γ' (μετὰ εἰκόνας).— Ἰριγένεια ἐν Ταύροις.— Ὅδὸς ἐν Μαυροδουλίῳ (μετ' εἰκόνας).— Βυζαντινὰ εἰκόνας.— Ἀνδρόνικος Κομνηνός.— Κυρία καὶ γαλῆ (μετ' εἰκόνας).— Ἀμερικανικὴ Πομπή (μετὰ δύο εἰκόνων).— Αὐγουστος Μαριέττης (μετ' εἰκόνας).— Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις.— Διάφορα.— Νεκρολογία.

— Ἀμερικανὸς λόγιος, ἔξ Ἑλλήνων ἔλκων τὸ γένος, ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Νεοβοράκῳ ἑλληνικοῦ Λυκείου κ. Τιμαγένης δημοσίωσεν κατ' αὐτὰς ἀγγλιστὶ εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους ἐκτετατωμένους μετὰ σπανίας φιλοκαλίας καὶ ἐστολισμένους δι' εἰκόνων καὶ σχεδιογραφημάτων Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἄχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ὁ συγγραφεὺς, ὡς λέγει ἐν τῷ προλόγῳ, ὡς γνώμων ἔσχε τὰ κλασικὰ ἔργα τοῦ Γρότε καὶ τοῦ Γίββωνος, μεγάλως δ' ὠφελήθη καὶ ἐκ τῶν μελετῶν τοῦ κ. Παππαρηγοπούλου. Ἄλλ' ἡ ἱστορία αὐτοῦ δὲν εἶνε οὐχ ἥτιον ἀπλοῦν ἐράνισμα, καὶ ἐλέγχει ἀξίπαινον ἀνεξαρτήτως κρίσεως, συνειννοῖ δὲ τὸν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα θαυμασιὸν μετὰ θερμῆς ἀγάπης πρὸς τὴν νέαν. Πολύτιμος εἶνε ἰδίως ἡ ἀφήγησις τοῦ βίου τοῦ ἔθνους κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας, καθὼ ἀναίρουσα πολλὰς τῶν παρ' Ἑυρωπαίους διαδεδομένων προλήψεων καὶ ἀποδίδουσα τὸν ἀληθῆ αὐτῆς χαρακτήρα εἰς τὴν βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν. Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος ἔκρινεν ἀμεινέστατα τὸ ἔργον τοῦ κ. Τιμαγένης, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὖρη συμπαθεῖς ἀναγνώστας εἰς τοὺς εἰδήμονας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ὁμογενεῖς.

— Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ Πάπας Λέων δ' ΙΓ' διέ-

νειμεν εἰς τοὺς καρδινάλιους διάφορα λατινικὰ ποιήματα, ἅτινα ὁ ἴδιος εἶχε συντάξει. Τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ὁ νῦν Πάπας δαπανᾷ εἰς τὸ νὰ ἐξυμῆν ἐν μέτρῳ ἀρχαϊκῷ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δόξαν τῶν ἁγίων. Ἐκ τῶν διανεμηθέντων τριῶν ποιημάτων τὸ μὲν ἐν ἐπιθήσει πάπας ὦν, τὰ δὲ ἄλλα δύο ὅτε ἀκόμη ἦτο ἐπίσκοπος, ὅλα δὲ εἶνε πεποιτημένα εἰς τιμὴν τῶν ἁγίων Κωνσταντίας καὶ Ἐρκουλάνου.

— Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Πρωσσίας, ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἐπεράτωσεν ἐσχάτως ὄραμά τι φέρον τίτλον «Ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων», ὅπερ προσεχῶς θέλει παρασταθῆ ἀπὸ σκηνῆς τοῦ ἐν Βερολίῳ βασιλικοῦ θεάτρου.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ῥωμανίας, ἥτις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Carmen Sylva εἶχεν ἐκδώσει Ῥωμανικὰς ποιήσεις, ἐπαινεθείσας ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκαδημίας ἐπίτιμος αὐτῆς ἑταίρος.

— Ἐκ τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας διεβιβάσθησαν ἐσχάτως εἰς Ἐυρώπην νέαι πληρωφορίαι περὶ τῆς Ἀγγλο-βελγικῆς ἐκστρατείας, ἥτις διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Στάνλεϋ προσεγγίζει πρὸς τὸ κεντρικὸν βεῖθρον τοῦ Κόγκο πρὸς ἀνατολὰς μὲν ἐκ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῶν λιμνῶν ἀπέναντι τοῦ Ζανζιβάρ, πρὸς δυσμὰς δὲ ἐκ τῆς νέας τοῦ Αἰθιοπικῶν. Κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον ὀφείλουσι ν' ἀποπεραθῶσι νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν λιμνῶν διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰθιοπικῶν ἐρευνηθείσης ὁδοῦ. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ Στάνλεϋ καὶ οἱ ἑταῖροί αὐτοῦ καταγιγνάνται ἀπὸ διατίας πρὸς Ἰδρυσιν σταθμῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις εὐρίσκοντο εἰς τὸν ὑστατον σταθμὸν τὸν Ἰδρυθέντα ὑπεράνω τῶν ἀνωτέρων καταρρακτῶν τοῦ Κόγκο. Μὲλη δὲ τῆς ἐκστρατείας διεληθόντα τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην ἐγκαταστάθησαν πρὸς τὰς λίμνας. Ἐπιστημονικὰ ἐκθέσεις, φωτογραφίαι τῆς χώρας καὶ εἰδήσεις διάφοροι ἀφίκοντο ἤδη καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀφικνούμεναι τακτικῶς.

Ἐκ Ζανζιβάρ ἐκομίσθησαν 72 Ἀραβες ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Natal» καὶ ἀπεβιβάσθησαν ἐν τῷ «Ἀκρωτηρίῳ», ἐκεῖθεν δὲ ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ πλοίου «Planteur», ἀποπλεύσαντος πρὸς τοὺς καταρρακτὰς τοῦ Κόγκο, ὅπου οἱ μνησθέντες Ζανζιβάρειοι, οὗς συνοδεύουσι δύο ἀξιωματικοὶ Βέλγοι, θὰ φθάσωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου. Δωδεκάς τις ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων περιήλθεν ἤδη τὴν ἀνατολικὴν ἡπειρὸν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς μετὰ τοῦ Στάνλεϋ κατὰ τὴν πρῶτην πρὸ τριετίας περιήγησιν αὐτοῦ.

Συγχρόνως μετὰ τοῦ Στάνλεϋ καὶ ἄλλοι ἐπιστημονικοὶ ἀπόστολοι (expéditions) διερευνοῦσι τὸ βεῖθρον τοῦ Κόγκο. Ἀγγλοὶ ἱεραπόστολοι Ἰδρυσαν ἐκεῖσιν σταθμούς· ἀγγέλλεται δὲ ὅτι τέσσαρες Ἰησουῖται ἀφίκοντο εἰς Ἄγιον Σαλθαδόρ. Οἱ Ἰησουῖται οὗτοι μετηρέθησαν ἐκ Λισαβώνας ἐπὶ Πορτογαλικῆς κανονισφόρου, ἀναπλεύσαντες δὲ τὸν ποταμὸν ἐστάθησαν ἐν Ἄγιῳ Σαλθαδόρ, ὅπου ἀπεβιβάσθησαν ἐν μεγάλῃ πομπῇ, συνοδευόμενοι ὅσ' ἔμελλε λογαγοῦ τοῦ πεζικοῦ τοῦ πορτογαλικοῦ στρατοῦ, ἐνὸς ὑπολοχαροῦ τοῦ πορτογαλικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ὑπὸ ἀσπιστάματος ναυτῶν. Μεθ' αὐτῶν ἔφερον κιβώτια πλήρη βουμίου, βραχῆς, ὀπλων, ἀργυρῶν σκευῶν καὶ χρυσοῦν ἢ ἐπιχρυσωμένον στέμμα, ἅπερ προσήνεγον τῷ βρακίει τοῦ Ἁγίου Σαλθαδόρ ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας. Ὁ Νέγρος ἡγεμὸν ἠὲ χαρίστησε μεγάλως τοὺς ἀπεσταλλένους, καθὼσιν τὰ ὄρα ταῦτα ἦσαν τὰ ὠραιότατα τῶν ὄσων ποτὲ ἔλαβεν, ὑπέσχετο δὲ τὴν προστασίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐν τῷ τύπῳ ἱεραποστόλους.

— Ἐν τῇ «Nouvelle Revue» ἐξακολουθεῖ ἡ δημοσίευσις τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Γεωργίας Σάνδ. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη κέκτεται μεγάλην σήμασιν καὶ κινεῖ εἰς ἄκρον τὸ ἐνδιαφέρον, καθὼ ἀναφερομένη εἰς τὰ ἔτη 1831 - 1835, ἥτις τὴν μᾶλλον παραχῶδη περίοδον τῆς διασήμε συγγραφῆς. — Ἀποφάσει τοῦ αὐστριακοῦ ὑπουργεῖου τῆς παιδείας τὸ ἐν Πράγῃ πανεπιστήμιον διηρέθη εἰς δύο ἴδια πανεπιστήμια, ὧν τὸ μὲν γερμανικόν, τὸ δὲ τσεχικόν. Ἐναρξίς τῶν μαθημάτων ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ γενήσεται τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

— Κατὰ τινὰ ἀνακοίνωσιν τοῦ λογαγοῦ Howgate εἰς τὴν γαλλικὴν γεωγραφικὴν Ἐταιρίαν αἱ βουλαι τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐψήφισαν τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν πρὸς

διοργανώσιν δύο εκδρομῶν εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας. Τούτων ἡ μὲν, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, θέλει τραπῆ διὰ τοῦ Βεργιγγείου πορθμοῦ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπολλοίου «Jannete», τοῦ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Υόρκης» ἀποσταλέντος εἰς τὸν πόλον, οὗ τινος ἔγνωσται ἡ τύχη ἢ δὲ, ὑπὸ τὰς ἠδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, θέλει χωρήσει πρὸς βορρᾶν διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Smith-Sound.

Ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλληὺ φιλόλογος κ. Γ. Χασιώτης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν συγγραφῆς ἐξακοσιοσελίδου περίπου ὑπὸ τὸν τίτλον «L'Instruction publique chez les Grecs depuis la prise de Constantinople par les Turcs jusqu'à nos jours». Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου δημοσιευμένου προσχωρῶς ὤρισθη εἰς φράγκα 25.

Κατὰ τινὰ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν» δημοσιευόμενον πίνακα τὰ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1880-1881 δαπάναις τοῦ Δημοσίου διατηρούμενα ἐκπαιδευτήρια καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 198. Ἐκ τούτων εἶνε 1 πανεπιστήμιον ἔχον καθηγητὰς 60 καὶ φοιτητὰς 1,989· 23 γυμνάσια ἔχοντα καθηγητὰς 173 καὶ μαθητὰς 3,293· 82 σχολαρχεῖα μετὰ 271 διδασκάλους καὶ 7,656 μαθητὰς, 87 ἑλληνικὰ σχολεῖα μετὰ 111 διδασκάλους καὶ 1,535 μαθητὰς, καὶ τέλος 5 ναυτικὰ σχολεῖα ἔχοντα διδασκάλους 5 καὶ μαθητὰς 35, ἧτοι ἐν ὅλῳ 198 ἐκπαιδευτήρια, ἀριθμοῦντα καθηγητὰς μὲν καὶ διδασκάλους 620, μαθητὰς δὲ 14,508.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄϊμος».

Προσεχῶς ἄρχεται δημοσιευομένη ἡ πρὸ καιροῦ ἀγγελλομένη θεατρικὴ ἔφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Καλαὶ Τέχναι».

ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Ἀντωνιάδου ἐξεδόθη εἰς θετραν ἐκδοσιν τὸ ἐπικὸν αὐτοῦ ποίημα, ἡ «Κρητῆς».

Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρα καὶ Ἐπιδαύρῳ.

Ἐν προηγουμένῳ τῆς «Ἐστίας» φύλλῳ ἀνηγγελάμεν ὅτι ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἀπέστειλεν εἰς μὲν Τανάγραν τὸν ἔξορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Σταματάκη, ὅπως ἐκτελέσῃ ἀνασκαφὰς τάφων, εἰς δὲ Λιγουριὸν, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἐπιδαύρον, τὸν ἔξορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καβαδάρη, ὅπως καθαρῶς τὸ ἐκεῖ ἐν τῷ ἔρω τοῦ Ἀσκληπιοῦ θεάτρον. Ἀμφότεροι ἐκτελέσαντες τὴν ἀνατεθεισάν αὐτοῖς ἐντολὴν ἀπέστειλαν πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας περὶ τῶν γινόμενων ἐργασιῶν ἐκθέσεις, ὧν περιλήψιν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα.

Ἐν Τανάγρα πάντες οἱ μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου ὄρυχθέντες τάφοι, κείμενοι 150 περίπου μέτρα μακρὰν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ τείχους τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἐπὶ τῆς πρὸς τὰς Θήβας καὶ τὴν Χαλκίδα παλαιᾶς λιθοστρώτου ἀμαξίτου, ἦσαν ἀσφλητοί, πάντες δ' ἀρχαῖοι καὶ οὐδεὶς μεταγενέστερος.

Μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἦσαν συγκεκομισμένα ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς τῶν τάφων ὑπὲρ τὰ τριακόσια κτερίσματα, πῆλινα εἰδῶλια πολλά, καὶ ἰδίως Ἑρμαῖ, γυναικίαι μορφαὶ καθήμεναι καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων ἔχουσαι, ἀγγεῖα πῆλινα καὶ ἰδίως λήκη καὶ ἄλλα μετὰ ἀρχαίων, τοῦ διονυσιακοῦ μάλιστα κύκλου καὶ ἀνδρῶν μαχομένων, καὶ κἀνθάρου (ἀγγεῖα), ὧν εἰς μετ' ἐπιγραφῆς Τεῖστας ἐποίησαν ἐκτὸς μέχρι τοῦδε ἐκ Τανάγρας, ἐπιμαρτυροῦσας τὴν σημαντικότητά τοῦ τέως ἀγνώστου ἡμῶν τούτου Ἀθηναίου τεχνίτου, σιδηρὰ σπλεγγίδες, δακτύλους ἀργυροῦς, κοσμήματα πῆλινα κεχρωματισμένα καὶ ἐπίχρυστα.

Μεταξὺ δὲ τῶν μεγάλων τούτου πλήθους διακρίνονται διαφερόντως δύο ἀγγεῖα πῆλινα μετ' ἐκτύπων εἰκόνων λίαν ἐξεχουσῶν, περὶ ὧν ὁ ἔξορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Σταματάκης ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ λέγει ὅτι «εἰσὶ κατὰ τὴν τέχνην, τὴν ἔκφρασιν καὶ τὸν ποικίλον χρωματισμὸν τὰ ἄριστα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ἀπὸ τοῦ 1872, ἐν τοῖς τάφοις τῆς Τανάγρας εὐρεθέντων, γνήσια καὶ ἀπῆλλα γινόμενα πάσης νοθείας». Καὶ τὸ μὲν ἔξορον τούτων, ὕψους 0,22, εἰκονίζει ἔμπροσθεν Ἑρμῆν, ἐν ἱματίῳ καὶ χαλμαδί ζωτηρῶς κεχρωμαμένους, μετὰ περὶ ὧν ἐκτεταμένους πρὸς ἀπόπτησιν, ἀνεγείροντα ἐκ τῶν ἀγκῶνων εὐλαδῶς ἄμα καὶ συμπαθῶς νεάνιδα καλὴν, τὴν ψυχλὴν, μετὰ περιδέραιον, γυμνὴν μὲν καὶ ἀνονοῦσαν, συνέχουσαν δὲ κοσμίως διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς

τὸν εἰς τὰ ὀπίσω ἀνεμούμενον πέπλον ἀμφοτέρους δ' ὑποδεδημένους πέδιλα κυανοῦ ζωοροτάτου χρώματος, ἔχοντας ἐπὶ τῆς κόμης ἴχνη ἐπιχρυσώσεως καὶ πατοῦντας βᾶσιν, ἐπ' ἧς σῶζεται ἐν μόνον βῆδον ἐπιχρυσον, ἐκ τῶν προὔπαρχόντων δύο. Τοῦ δὲ ἄλλου ἀγγεῖου, ὕψους 0,15, τὸ πρόσθεν δεκνύουσιν ἡμῖν Ἀφροδίτην, χρυσοκόμον, ἀναδυομένην ἐν καλῷ ὀστράκῳ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς βᾶσεως γλαυκοῦ κύματος, γυμνὴν τὰ ἄνω τῆς σφύρας, μετ' ἐνωτίων καὶ ὄρων χρυσοῦν καὶ κοσμήματος χρυσοῦ μεταξὺ τε τῶν μαστῶν καὶ ὀπ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ, τὸ περιεργότατον, ἱκανὰ τῶν εὐρεθέντων κατὰ τὴν ἀνῶρυξιν τῶν τάφων τούτων κτερισμάτων εἰσὶ παραστάεις ἄσμενοι, ἧκιστα, καθ' ἃ γε σήμερον ἡμεῖς φρονούμεν, εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ ἀνθρώπου σκῆνωμα προσήκουσαι, βεβαίως δὲ ἀνεπίδεκτοι περιγραφῆς ἐνταῦθα.

Πάντα ταῦτα ἀποσταλέντα εἰς Ἀθήνας κατετέθησαν ἤδη εἰς τὴν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ συγκεντρωθεῖσαν πλουσίαν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας συλλογὴν, ἧς ἐπισπεύδεται ἡ ἐν κοσμίᾳ θῆκαις εὐπρεπῆς καὶ εὐτακτοῦ ἔκθεσις. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐν Τανάγρα.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ γενομένης τῆς ἀνασκαφῆς ἐξεχώσθη μέχρι τοῦδε μέγα μέρος τοῦ θεάτρον, συγχρόνως δὲ ἀπεκαλύφθησαν ὑπεράνω τῆς ἄκρας δυτικῆς κερκίδος τὰ θεμέλια τείχους, ὅπερ θὰ περιέβαλλον ὀλόκληρον τὸ κοίλον, ἐξ οὗ φαίνεται βέβαιον ὅτι τὸ θεάτρον εἶχε ἐνταῦθα δρόμον, ὃ ἐστὶ δ' ἰσχυρὰ. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη εἶνε σπουδαία, ὅτι δὲ αὐτῆς συλλαβάνομεν πληρεστάτην ἔνοιαν τῆς τοῦ θεάτρον μορφῆς καὶ διατάξεως. Τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ θεάτρον σῶζεται καὶ ἡ σκηνή, ἧς ἀπεκαλύφθη μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου.

ΒΙΒΛΙΑ

2371. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος γ'. Τόμος ΙΑ', 17 Μαΐου 1881. Ἀριθ. 281 (229). Λεπτὰ 24. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἰατρός Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰ. Ρουφφίν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Αἱ ἐφημερίδες ἐν Ἀγγλίᾳ. — Οἱ μάκροτες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίξης Σ. Σούτσου). — Ἐν ἐπιστάσει τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως ἐν Ἀνδρῶν. — Γνώμαι καὶ κλέψεις. (Ἐκ τῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Η. Ταίνε). — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2372. Τοῦ Ἰσπανοῦ. Ποιημάτων ἀποσταλῆν εἰς τὸν πρὸς ἐξῴνησιν τοῦ Ἰσπανοῦ ποιετῶ Καλδερῶνος τελοσθέντα ἐν Ἀθήναις ποιητικὸν διαγωνισμὸν, ὑπὸ Ρ. Κ. Ὑπερίδου. Ἐν Σμύρνῃ, κατὰ μῆνα Ἀπριλίου, 1881. 8ον, σελ. 7.

2373. Νέα ἀνοδοδῆσιμ, ἧτοι συλλογὴ διαφόρων ποιημάτων Δημητρίου Ν. Φραγκοπούλου, Κεφαλλῆνος. Ἐκδοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ». Ἐν Γαλαξίῳ, ἐκ τοῦ νέου τυπογραφείου «Δακία», 1881. Μικρὸν 8ον, σελ. 40.

2374. Λογοδοσία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Πάτραις συλλόγου ἀλληλοβοθηθείας ἢ «Ὁμόνοτα» τῶν κατὰ τὸ Α' ἔτος πεπραγμένων. (12 Ἀπριλίου 1880-12 Ἀπριλίου 1881). Ἀπαγγελλομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τῆν 13 Ἀπριλίου 1881 ὑπὸ τοῦ προέδρου Χρήστου Α. Ῥηγόπουλου. Ἐν Πάτραις, τύποις «Φορολογουμένων», 1881. 8ον, σελ. 12. [Σκοπὸς τοῦ συλλόγου τούτου εἶνε ἡ ἀδελφότης καὶ ἡ ἀλληλοβοθηθεῖα τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ συνημένου δὲ εἰς τὴν λογοδοσίαν ἀπολογισμοῦ βλέπομεν ὅτι κατὰ τὸ ἐνιασίον διάστημα τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ὁ Σύλλογος κατήρτισε κεφάλαιον 3,617. 40 δραχμῶν, τοῦτο δ' ὀφείλεται εἰς τὴν νοήμονα καὶ δραστηρίαν διεύθυνσιν τῆς διοικούσης αὐτῶν ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς γενομένας νέας ἀρχαιρείας ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν ὁ καὶ πρόην τοιοῦτος κ. Χρ. Ἀ. Ῥηγόπουλος, μέλη δὲ τῆς μετ' αὐτοῦ διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κκ. Ἀθ. Κορακιανίτης, Ν. Ῥηγόπουλος, Γενναῖος Λαμπρόπουλος καὶ Χρ. Σαραντοπούλου].

2375. Ὁ Χριστόφορος, ἡ τὸ ναυάγιον καὶ ἡ δεῦσσις ὑπὸ Λέοντος Μετᾶ. Βιβλιοθήκη τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου. (Ἄρ. 49). Ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὴν ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστώ, 14, ὁδὸς Νίκης — ὁδὸς Ἐρμοῦ, 63. 1881. 8ον, σελ. 327. Τιμᾶται δραχμ. 2. 25.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) and Paris (ΠΑΡΙΣΙΩΝ) as of May 14, 1881. It includes sections for Government Expenditure (Δάνεια τῆς κυβερνήσεως), Historical Companies (Ἱστορικὰ καταστήματα Ἐταιρίαι), Exchange Rates (Συναλλάγματα), and Interest Rates (Νομίσματα). It also lists various banks and their capitalizations.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἐστίας.

κ. Σ. Ι. Ρ. Κέρκυραν. Οἱ 10 τόμοι ἀπεστάλησαν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ πρακτορίου, ὡς καὶ ἰδιαιτέρως σᾶς ἐγγράψαμεν. — κ. Α. Χ. Σ. Τρίπολιν. Ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν τὰ φύλλα, ἐξακολουθεῖ δὲ τακτικῶς ἔκτοτε ἡ ἀποστολὴ. Παρακαλεῖσθε νὰ ἀποστείλητε τὸ ὄψολον τῆς συνδρομῆς σας. — κ. Ν. Α. Π. Σόρον. Τὸ ὄνομα Πηπέτινα εἶνε κληρονομία βενετικῆ. Τὸν Ἰωσήφ (Giuseppe ἢ Giuseppo) ὁ βενετικὸς λαὸς ἀποκαλεῖ κατὰ συκοπὴν Βερρο, ἐπομένως δὲ καὶ τὴν Ἰωσηφίαν (Giuseppina) Βερρα, καὶ χάριν ὀνοχορισμοῦ Βερρίνα. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἡμετέρα Πεπέτινα, ἢ κατὰ παραφθορὰν Πηπέτινα. Ὅσοι δὲ γράφουσι Πηπέτινα, προσθέτουσιν εἰς τὰ κακὰ τοῦ γενιτισμοῦ καὶ τὸ τῆς ἀνορογραφίας. Τὸ Ζαμπέτινα παράγεται ἐκ τοῦ Elisabetta, ὡς τὸ Λουῖα ἐκ τοῦ Giulia, ἧτοι Ἰουλία. — κ. Π. Κ. Α. Πειραιᾶ. Δυστυχῶς ὄχι. — κ. Σ. Α. Γ. Κέρκυραν. Τὸ ζητηθὲν φύλλον ἀπεστάλη. — κ. Π. Ι. Α. Σόρον. Ἄγνοοῦμεν. Ἐνθυμούμεθα μόνον νὰ ἀνεγνωμεν πρὸ τινος ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀνασταθῇ ὁ ποιητικὸς διαγωνισμὸς, ὅτε θὰ ἤδύνασθε νὰ ἐβρῆτε καταλληλοτέρους ἐκτιμητὰς τῶν προΐοντων τῆς Μούσης σας. — Κυρία Μ**. Ἀθήναι. Ἡ Ἀδελφίνα Πάττη εἰρίσκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Παρισίους, ἀλλὰ δὲν παριστάνει εἰς κανὲν θέατρον. Κατὰ τινὰ ἐφημερίδα ἡ διάσημος αἰοῖδος μεταβαίνει προσεχῶς εἰς Λονδίον, ἔνθα προσεκλήθη νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων, μετ' ὅθι ἐθέλει ἀναχωρήσει εἰς Ἀμερικὴν μετ' αὐτὸν σκοπὸν. Ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς Εὐρώπην, θέλει περιέλθει ὅλας αὐτῆς τὰς μεγάλας πόλεις, ἔνα δώσῃ παραστάσεις ἀποχαριτισμοῦ, μετ' ἃς θέλει ἀποστῆθαι ὁριστικῶς τοῦ θεάτρον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ Πάττην, ἴσως δὲν θὰ δυσπερστηθῆτε μαθάνουσα ὅτι πιθανώτατα μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ-

ρας θὰ ἔχωμεν ἐνταῦθα τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἀδελφίνας Καρλόττας Πάττη, διάσημον καὶ ταύτην αἰοῖδον, ἂν καὶ οὐχὶ ὅσον ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ τῆς. Ἡ Καρλόττα Πάττη προέρχεται ἐκ Καλκούττης, πιθανὸν δὲ κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διάδοσιν τῆς νὰ λάβῃτε εὐκαιρίαν νὰ τὴν ἀκούσῃτε. — κ. Φ. Μ. Π. Λονδίον. Ἐλήφθησαν. Τὸ φύλλον, ὡς καὶ ἡ ἀπόδειξις, ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Ι. Τ. Ρ., τὸ δὲ πρὸς ὑμᾶς θὰ ἀπέσταλῃ τοῦ λοιποῦ καθ' ἡμᾶς σημειοῦτε διεύθυνσιν. Σὰς ἐχθαρστοῦμεν διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς «Ἐστίας» φιλόφρονα μέριμνά σας. — Ἐνὶ ἀναγνώσει. Ἀθήναι. Ἡ μεταφράσις τῶν litterelles εἰς ἀορτήρας δὲν μᾶς φαίνεται κακὴ, ἀλλ' ἐνθυμίζομεν καὶ τὴν ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Ἑλλάδος δημῶδη λέξιν ἀνωμίτης. — κ. Κ. Ν. Σμύρνην. Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωστέα, εἰς δὲ τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἀποστέλλονται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου ἐκδοθέντα φύλλα τῆς «Ἐστίας». — κ. Μ. Α. Πειραιᾶ. Ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, φέρεται δὲ τίτλον «Souvenirs de la vie intime de Henri Heine», recueillis par sa niece princesse Della-Bocca, née Embden-Heine. Ἀντίτυπον αὐτοῦ δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε παρὰ τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείου τοῦ κ. Wilberg. — κ. Μ. Σ. Χ. Χαλκίδα. Εἰς τὸ προσεχῆς φύλλον.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἐστίαν» καθ' ὅλην τὴν Ἀγγυπον γίνονται δεκταὶ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δ. Βενετοκλεῖ. Αἱ συνδρομαὶ διεύθυνονται ἀπευθείας εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματίων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματίων. Γραμμάτια τῆς Ἰουικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμουνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[14 Μαΐου (Πέμπτη) 1881]

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καθά προαγγε-
γείλαμεν, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ρωσικὸν θαυρηκτὸν
«Πρίγκηψ τοῦ Ἐδιμβούργου», ἐφ' οὗ ἐπέβαινον οἱ μεγάλοι
δοῦκες τῆς Ῥωσίας Σέργιος, Παῦλος καὶ Κωνσταντῖνος.
Πρὸς ὑπόδοξήν αὐτῶν εἶχον κατέλθει ἀπὸ τῆς μεσημερίας
αἱ Α. Α. Μ.Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, συνοδευόμενοι
ἀφ' ἀπόσης τῆς ἀδελφῆς Θεραπειᾶς, μεθ' ὧν ὄλων ἤριστσαν
ἐπὶ τῆς Ἀμφοτέρης. Οἱ μεγάλοι δοῦκες ἀνῆλθον μετὰ τῶν
Α. Α. Μ.Μ. τῇ 11 μ. μ. εἰς Ἀθήνας καὶ κατέλυσαν ἐν τοῖς
Ἀνακτόροις, ἐνθα ξενίζονται κατὰ τὴν ἐνταῦθα μέχρι τοῦ
προσχοῦς Σαββάτου διαμονῆν ὧν, ὅτε ἀναχωροῦσιν ἐν-
τεῦθεν, σπεύδοντες νὰ παραυρεθῶσιν εἰς Ἱερσόλυμα, ἐνθα
κατὰ τὴν 22 τρ. μ. τελεσθῆσεται μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἐπι-
τεφῇ τοῦ θανάτου τῆς πρὸ ἔτους ἀποδωσάσης αὐτοκρατί-
ρας τῆς Ῥωσίας Μαρίας Ἀλεξανδρόβνας. — Αἱ ἀνακρίσεις
ἐξακολουθοῦσιν ἐφ' ὄλων τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐγκλημάτων
καὶ προβαίνουσιν, ὡς λέγεται, ἀνευρίσκουσαι τοὺς ἐργάτας
αὐτῶν. Ἐν Θήβαις κατεσχέθησαν πλείους ἐπιστολαὶ τοῦ
Βελέντζα, τὰ δὲ βιβλία τοῦ ταμείου μεταφέρονται ἐνταῦθα
ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ὑποταμίου κ. Σηνταράκου, ὅπως ἀκριβέ-
στερον ἐξελεγχθῶσι μετὰ τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων. Ὁ
«Αἰὼν» καὶ πάλιν λέγει τὴν ζήτησιν τοῦ δημοσίου 1 1/2 εκα-
τομμύριον πρὸς δὲ, ὅτι καὶ αἱ παρακαταθήκαι τῶν δημο-
τικῶν ταμείων ἀπωλέσθησαν, ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις πολλῶν
ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. — Ἡ παραγράφος τῶν ψευδῶν
γραμματοσήμων, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», εἶνε τοσοῦτον
χονδροειδῆς, ὥστε καὶ ὁ μᾶλλον ἄπειρος ὀφθαλμὸς δύναται
νὰ τὴν διακρίνῃ ἐὰν ρίψῃ ἐν μόνον βλέμμα. Καὶ ἡ κεφαλὴ
τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ αἱ γραμμαὶ τοῦ προσώπου, καὶ ἡ ρίς καὶ
τ' ἄλλα πάντα εἶνε λιαν ἀτέχνως παραπεποιημένα. Φαίνα-
ται δὲ ὅτι οἱ παραχαράκται μὴ ἔχοντες γαλθανοπλαστικὰς
μηχανὰς, δι' ὧν κατασκευάζονται, ὡς γνωστὸν, τὰ γραμ-
ματόσημα, ὅπως μὴ τὸ ἐν διαφέρει τοῦ ἑτέρου οὐδὲ κατὰ
τὴν ἐλαχίστην γραμμῆν, μετεχειρίσθησαν τὴν ξυλογραφίαν
ποιήσαντες τέσσαρα διαφορετικὰ κατὰ τὰς λεπτομερείας
γραμματόσημα καὶ εἶτα διὰ τῆς στερεοτυπίας κατασκευάσαν
ὀλόκληρον πλάκα ἐξ ἧς ἐτύπων χιλιάδας καὶ διένεμον παντα-
χοῦ τῆς Ἑλλάδος. — Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ἐν
Λονδίῳ ἡμετέρου Πρεσβετοῦ κ. Ἀλ. Κονσταυλοῦ, μετ' ἐπι-
μονῆς ἐπαναλαβόντες ἐσχάτως τὴν περὶ ταύτης αἰτήσιν.
— Διὰ βασιλικὴν διατάγματα διετάχθη διαδοχικῶς ὁ σχη-
ματισμὸς ἐξ ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, φερόντων τοὺς ἀριθμοὺς
26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31. — Ἡ παράδοσις τῶν σημαίων
εἰς τὰ ἐν Θήβαις διαμένοντα πεζικὰ τάγματα 14, 21 καὶ 24
ἐγένετο, τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ, ὑπὸ τοῦ φρουράρχου τῆς
πόλεως κ. Τριτάκη. Ἐπίσης, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, παρεδόθη καὶ
ἐν Χαλκίδι ἡ σημαία εἰς τὸ 18 πεζικὸν τάγμα ὑπὸ τοῦ ὑπο-
στράτηγον κ. Β. Πετιμεζᾶ. — Ὁ συντάκτης τῆς σατυρικῆς
ἐφημερίδος «Ραμπαγᾶς» κ. Κλεάνθης Τριαντάφυλλος προε-
φυλακίσθη ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὡς δημοσιεύσας ἐν τῇ
ὑπ' αὐτοῦ ἐκδομένῃ ἐφημερίδι ποίημα, ὅπερ ἐθεωρήθη ὑπὸ
τῆς εἰσαγγελίας ὡς ἐπιλήψιμον κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ βα-
σιλέως, ἀνακριθεὶ δὲ ὠδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς Κόκλα. —
Κατὰ τὴν «Στοῦν», τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀπέπλευ-
σαν ἐκ Τουλῶνος δύο ἐκ τῶν ἐν τοῖς ναυπηγείοις τῶν Forges
et Chantiers ναυπηγηθειῶν ἑλληνικῶν κανονιοφόρων
«Σφακτηρία» καὶ «Ἀμβρακία», κατὰ τὴν 20 δὲ τρ. μ. ἀπο-
πλέουσιν ἐκεῖθεν καὶ αἱ ἕτεραι δύο τοιαῦται «Ναυπακτία»
καὶ «Μυκάλη», κυβερνόμεναι παρ' ἑλλήνων ἐμποροπλοίαρχ-
ων καὶ πληρωμάτων ναυτολογηθέντων ἐκ Μασσαλίας. —
Ἐν προεβδηκυῖα ἡλικίᾳ ἀπεβίωσεν ὁ Π. Κ. Παντελῆς Ἀνε-
ξάρτητος, μετασχὼν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος,
καθ' ὃν, ἐν ἔτει 1824, ἐξέδωκεν ἐν Ἰδρᾷ τὴν ἐφημερίδα ὁ
«Ἀνεξάρτητος», ἧς τὴν ἐκδοσιν ἐπανελάθε καὶ ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Ὄθωνος μέχρι τοῦ 1858. — Διατρίβει ἐνταῦθα
μηχανικός, ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Λεσέψ, ὅπως μελετήσῃ
τὴν ἐργασίαν τῆς διορύξεως τοῦ ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου. — Τὸ
ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον Β. Πετιμεζᾶ ἀρχηγεῖον τοῦ κατὰ
τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα στρατοῦ μεταβαίνει προσεχῶς ἐκ
Χαλκίδος εἰς Λαμίαν, ἧτις ὀρισθῆσεται ἔθρα αὐτοῦ. — Κατὰ
τὴν ἐφετεινὴν θεατρικὴν περίοδον θὰ δώσωσι παραστάσεις
ἐν Ἑλλάδι τρεῖς ἑλληνικοὶ δραματικοὶ θίασοι, ὧν εἰς ἐν Ἀθή-
νας ὑπὸ τὸν κ. Δ. Ταβουλάρη, εἰς ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τὸν κ.
Δρακόπουλον, καὶ τρίτος ἐν Πάτραις ὑπὸ τὸν κ. Δημητρου-
λόπουλον, τὴν κ. Χέλμη κλ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1421.

[Τὸ πρῶτον λύτη θεωρηθῆσεται ἐν βιβλίῳ].

Ἡ διαφορά τῶν τετραγώνων δύο ἀριθμῶν εἶνε 693. Τὸ
ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν ἀριθμῶν τούτων πολλαπλα-
σιαζόμενον ἐπὶ τοῦ γινομένου τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν εἶνε ἴσον
μὲ 1,967,290.

Ποῖοι εἶνε οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι;

1422.

[Τὸ πρῶτον λύτη θεωρηθῆσεται ἐν βιβλίῳ].

ἀνθρωποι	προσῆχει	εἰς	ὅπου	πολλά
τί	συναναστρο- γήν.	εἶνε	καθεὶς	θα
τὸ	τὸ	τὸ	Τὸ	ἄλλος
διὰ	λέγει	εἰς	ὅλοι	δὲν
εὐχάριστοι	αὐτὸς	αὐτῶν	ὅτι	εἶπη
εἶνε	τὴν	τι	ἀλλ'	εἰς
ὁ	ὁ			

Τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω τετραγωνίοις λέξεις κατὰταξον
εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειρὰν, ὥστε νὰ ἀναγινώσκειται γινώ-
μη τις.

1423.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 104, (εἰς ἑννέα μέρη χωριζόμενον) εὗρε
τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἡρώων τῆς τρωϊκῆς ἐκστρατείας, ἔχων
ὑπ' ὄψιν τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ (Ἀπρίλιος 1417)
δημοσιευθέντα πίνακα.

1424.

Ἀντικατάστησον τὰς κατωτέρω στιγμὰς διὰ γραμμάτων,
ὥστε νὰ σχηματισθῇ ῥομβοειδῆς κυβόλεξον.

Ω . . .
Ω . Ι . .
. . Ι . Τ . .
. . Τ . Σ . .
. . Σ . .

1425.

Mot carré.

Qui n'a vu mon premier n'a rien vu dans le monde.
— Bâtiment très léger, mon deuxième fend l'onde.
— Ayez sans cesse un œil ouvert sur mon suivant.
— Mon quatrième, agile, échappe fort souvent
à l'habile chasseur de montagne en montagne.
— Mon cinquième, à coup sûr, est trop insuffisant
Pour permettre au troupière de boire du champagne.

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

1417.

Ξ ε ν ο φ ῶ ν .

1418.

Σ π ὄ γ γ ο ς .

1419.

A N A
N Y N
A N A

1420.

Charbon (Char-bon).